

Sám hối là hình thức phát lộ sự sai phạm để rồi từ đó ăn năn hối cải không dám sai phạm. Kinh Hoa Nghiêm Phật Hiền Hộ Nhục Nguyện Phạm Thủ Phạm Nguyện và nguyện: Nguyện từ là sám hối nghi phạm chúng.

Sám hối là lời道歉 của chư Hán chuyển ngữ từ chữ Sanskrit. Sám là tiếng Phạn (Ksama) có nghĩa là hối cải, phát lộ tội đã tạo trước đây, bộc bạch để rồi chúng biết, thì tội lỗi sẽ giảm bớt. Hối càng giảm thì tội càng không tiêu. Hối là sự quá khứ vu lại. Có lỗi biết sửa, sau này không tái phạm. Tinh thần và sự lợi ích của sự sám hối là để trừ nghiệp ác; sám hối có hai phạm: sự và lý.

Các bậc vĩ nhân, mỗi khi có sai phạm, đều nói lời xin lỗi, xin lỗi chỉ là hình thức nhân từ, Kito giáo có câu: "Lời tôi tội, lỗi tôi tội mới đáng" chứ đừng vì thế hai là ăn năn.

Như người rồi còn phải thọ tội lòng ăn năn, hối cải nguyện không tái phạm. Hai chữ sám hối đầy đủ nghĩa nhân từ và xin chừa. Giáo hoàng John Paul II xếp thứ 7 núi tội, có nghĩa xin lỗi loài người với 7 núi tội mà Giáo hội đã phạm phải, đó chỉ là sám, còn hối thì sao? Vậy rồi, mới kể sự Nhứt sát vì cứu treo đầu cấp tội Thập Nhị K, mới dù không xảy ra án mạng, đó là phong cách hối lỗi của người Nhứt, thể hiện một nhân cách có văn hóa từ trước, dù hối cải đoạn vì chỉ hình thức từ từ.

Trong cuộc sống không thiếu những nhân cách từ trước, có ý thức nhân từ, tuy không nói ra, nhưng chắc chắn họ từ hòa lòng là không bao giờ tái phạm.

Trong luật nhà Phật, mới nếm tháng mới tụng niệm giữ gìn, từ khéo phạm lỗi, để từ từ để rồi chúng phát lộ xin sám hối, để rồi để rồi chúng chứng minh và hoan hỷ, người sai phạm cảm thấy như nhàn và nguyện không tái phạm. Đó là nghi thức sám pháp khi tụng giữ gìn giữ chúng Tăng.

17686/ [http://phatgiao.org.vn/y-kien/201504/Sam-hoi-la-su-cao-thuong-de-ton-kinh-moi-nguoi/](http://phatgiao.org.vn/y-kien/201504/Sam-hoi-la-su-cao-thuong-de-ton-kinh-moi-nguoi)